

Две године од упокојења митрополита Амфилохија

Поводом друге годишњице од упокојења митрополита Амфилохија, Његово Високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије началствовао је 30. октобра 2022. лета Господњег светом архијерејском Литургијом у подгоричком Саборном храму Христовог Васкрсења.

Саслуживали су Његово Високопреосвештенство Архиепископ михаловско-кошички г. Георгије из Православне Цркве Чешких и Словачких земаља, преосвећена господа епископи: брегалнички Марко, рашко-призренски Теодосије, пакрачко-славонски Јован, бихаћко-петровачки Сергије, будимљанско-никшићки Методије, захумско-херцеговачки Димитрије, оци Теологос и Лука из манастира Григоријата, као и свештенство и монаштво из више епархија Српске православне цркве у молитвеном присуству вјерног народа.

У литургијској проповеди након читања зачала из Јеванђеља сабранима се

обратио отац Лука из манастира Григоријата, који је заблагодарио Господу на прилици и Митрополиту на позиву да буде присутан на светој Литургији и парастосу митрополиту Амфилохију.

-Благодат Светог Духа поплавила је у овом тренутку овај храм, као што испуњава сваки православни храм за време Божанствене Литургије, али такође поплавила је и благодат Божја овај храм у овом моменту зато што смо сви дошли овде данас да се помолимо за упокојење душе блаженопочившег митрополита Амфилохија. Дошли смо, такође, као једна мала делегација свештеног манастира Григоријата, зато што нас је личност Митрополита повезала са овим местом и генерално са српским народом, беседио је отац Лука, који је објаснио да повезаност њихове обитељи са блаженопочившим Митрополитом потиче и од његове духовне везе, љубави и пријатељства са блаженопочившим оцем Георгијем, игуманом свештеног манастира Григоријата:

-Упознали су се 1970. године када су били на студијама на Теолошком факултету у Атини, а повезао их је Свети Јустин Поповић. Аскетски лик Светог Јустина Поповића, његова духовност и његова љубав за Христа, сјединила је ову двојицу људи. Митрополит Амфилохије, држећи се предања Светог Јустина, пројавио је предање Цркве у њеном континуитету и због таквог предања ми смо пратили нашег блаженопочившег игумана, а преко њега и митрополита Амфилохија кога смо заволели, кога смо увек волели и кога сада када више није међу нама највише волимо. Теологија која карактерише личност Светог Јустина и оца Амфилохија и Георгија јесте заправо једна свакодневна борба против човекоцентризма, односно филозофије живота без Христа, што је први грех човеков из кога проистичу сви други грехови људски. Свето Јеванђеље даје решење како да превазиђемо човекоцентризам и постанемо Божји људи. Овај храм је један од знакова постојања богочовечанства. Сетимо се Митрополитових речи, изговорених пре него што ће направити овај храм, да је један град без свештеног храма као тело без срца, као и беседе Митрополитове, коју је написао на грчком језику, у којој је казао да добротољубиви покрет на Балкану јесте заправо прави одговор на хуманизам који долази из Европе. Причињава нам велику радост зато што ви, благочестиви српски народ, не прихватате такве утицаје хуманизма, као што смо и недавно могли да чујемо у беседи Свјатјејшег Патријарха Порфирија. Свака наша дистанца од човекоцентризма јесте један принос Христу. Наша пала људска природа тражи да се понашамо човекоцентрично, али Господ нам је показао прави пут којим треба да ходимо. Наш Бог је небески жетелац, баца сваког дана семе

благодати на нас, бодри нас свакодневно да се боримо да у нашим срцима изникне то семе које је Господ посејао, али да да свој плод не само у неком броју тридесет или четрдесет него у стотини. Иштем молитве Високопреосвећеног Митрополита и осталих архијереја, као и молитве побожног свештенства и вас, благочестивог верног народа, да сви наставимо нашу борбу и истрајемо у обожењу, јер заправо учење Светог Јустина и наших отаца Амфилохија и Георгија јесте заправо идење ка обожењу.

На крају свете службе Божје служен је парастос блаженопочившем митрополиту Амфилохју, а потом се сабранима обратио митрополит Јоаникије, који је заблагодарио браћи саслужитељима, амбасадору Руске Федерације у Црној Гори, верном народу, што су се сабрали у великом броју на свету службу да се заједнички Богу помоле и причесте светим Тајнама Христовим и да се молитвено сете митрополита Амфилохија:

-Када гледамо на његов живот од рођења до упокојења, посебно када гледамо на његова дјела, можемо назрети Христа кроз његов лик, јер немогуће је да човјеку успије у овоме животу да остави тако дубоки траг, да учини тако велика дјела, не само што је подигао овај храм, храм у Бару и многе светиње по Црној Гори обновио, не само то што је сабрао дјецу и народ у храм Божји, што је привео Христу, него и то колико је претрпио од противника који су на сваки могући начин гледали да спријече њега и његово дјело. Блаженопочивши владика Амфилохије је прошао један трновити пут, имао је Христа у своме срцу и никада није жалио. Он је био апостол нашега доба и на њега се може примијенити ријеч Светог апостола Павла: Све могу у Христу Исусу који ми моћ даје! Он је био неуморан, нико га није могао пратити, чак ни у последњим годинама његовог живота. Пред сами крај живота, када се разболио од корона вируса, говорио је: Бог ми је дао такву прилику да састрадавам са милионима људи који су заражени, а многи од њих и умиру. Он је, драга браћо и сестре, запамћен у цијелој православној васељени као велики Христов јерарх. Пособно нам је драго што су га запамтили и са великом љубављу га помињу браћа Светогорци. Данас сте чули ријеч нашег драгог брата у Христу и великог пријатеља, оца Луке из манастира Григоријата. То открива само да је и наш Митрополит био по духу Светогорац, а и како би могао издржати све тешкоће и свој трновити крстоносни пут са много оспоравања, како рекосмо, да није био човјек Духа Светог – Божји човјек. Њега су све ране, све тешкоће свих хришћана, ако хоћете и сваког човјека, бољеле. Он је био састрадална душа која осјећа патње своје пастве и својих ближњих, на крају и свакога човјека.

spc.rs